

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון מ"ב

פרשת בהעלותך (בא"י) - נשא (בה"ל)

תשפ"ב

תוכן העניינים

- אמרים בהעלותך תש"פ
- של"ס בהעלותך תשפ"א
- ליל ש"ק במדבר תשפ"ב – ב"פ
- נעילת החג שבועות תשפ"ב – ב"פ

ואלה יעמדו על הברכה

בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הרה"ח ר' יהושע לאנדא שליט"א

מודיעין עילית

לרגל שמחת נישואי בנו החתן שלמה אריה הי"ו

עב"ג בת הרה"ח ר' אהרן שמעיה שליט"א

יום ג' לסדר שלה, ט"ו סיוון

אולמי היכל הברכה רח' רבי עקיבא 34 ביתר עילית

החתן שמעון שפירא הי"ו

לעיקוואד

לרגל שמחת נישואיו בשעמומ"צ

יום א' לסדר בהעלותך, י"ג סיוון, אולמי עמינענס ב"פ

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב הזון איש 76

ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א

ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יר"ל ע"י מערכת דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

אמרים פרשת בהעלותך תש"פ לפ"ק

על הנסיונות שאדם עובר בעולם הזה, ועל כן צריך לדעת בכל המסעות שיש לאדם, ידע שהוא על פי ה', שהקב"ה הזמין לו דבר זה, ולפעמים יש לו לעבור עוד משהו דומה לזה, אין די בזה שהתחזק פעם אחת, אלא צריך שוב, בכל מצב ומצב, לחזור ולשנן שגם זה מהבורא.

על פי ה' יסעו בני ישראל וגו' ויש אשר יהיה הענן ימים מספר וגו' ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר וגו' על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו וגו'. והנה התורה מאריך כאן להביא את כל האופנים, לפעמים יהא הענן ימים מספר וגו' ולפעמים מערב עד בקר, ומה אנו לומדים מאריכות זו, אולי אפשר לבאר, דכל ענין ההליכה במדבר המה מרמזים

*

קושי גדול לשמור על עצמו ולהתחזק ביראת ה', אך ידע נאמנה שאם יזהר יגיע עתה לדרגא יותר גבוהה, ומפרש בזה את הכתובים, ויהי בנסוע הארון, כלומר שרוצה לעלות דרגה, אזי ביקש משה רבינו, קומה ה', שיעזור ה' ויפוצו אויבך, הוא היצה"ר, שלא יפול ח"ו בעת הנסיון.

הקוּזְנִיעַר מַגִּיד מְבִיא מִשָּׁל לְאֶחָד הָעוֹלָה בְּסוּלָם, וְהוּא עוֹמֵד בְּשֵׁתֵי רִגְלָיו עַל אֶחָד מִדְּרָגוֹת הַסּוּלָם, וּבִשְׂעָה שְׂרוּצָה לְעֹלוֹת מַעְלָה, מְנִיחַ רִגְלוֹ הָאֶחָת בְּאוֹיֵר וְאֵז אֵינוֹ עוֹמֵד כִּ"כ חֹזֵק עַל הַסּוּלָם, וְאֵז צָרִיךְ לְהִיזָהֵר, אֲךָ אִם יִצְלִיחַ, אֵזִי יַעֲמוֹד בְּדִרְגָה יוֹתֵר גְּבוּהָה, וּמִבְּאֵר שֶׁכֶךְ הִיא בַעֲבוּדַת ה' ית', שֶׁבִשְׂעָה שֶׁהִקְב"ה רוֹצֵה לְהַעֲלוֹת אֶחָד מִדְּרָגָתוֹ, אֵזִי מְרַגֵּשׁ הָאָדָם

*

הדרך עצרו באכסניא ודיברו דברי חסידות, ושאלו את ר' משה'לע אם יש לו גם כן איזה דבר תורה לומר, אזי נענה ואמר כתיב, (תהילים קלח) כי רם ה', הקב"ה הוא גדול, ושפל יראה, מי שנוהג בענווה זוכה לראות, אבל, וגבה,

הרה"ק ר' משה'לה מקוּזְנִיץ לֹא הִיא מְפֹרָסִם שִׁיּוּדַע לְלִמּוּד, וְחִשְׁבּוֹ אוֹתוֹ לְאִישׁ פְּשׁוּט, וְאַחַר הַסְּתַלְקוֹת אֲבִיו לֹא יָדְעוּ הַחֲסִידִים אִם שִׁייך לְקַבְּלוֹ לְהַנְהִיגַת הַחֲסִידִים, עַל כֵּן נִסְעוּ לְרִבֵּי מְלֻבְלִיץ, וְלִקְחוּ אֶת ר' מִשְׁה'לַע עִמָּהֶם, וּבְאִמְצַע

מי שיש לו גבהות הלב, ממרחק יידע,
משיג רק ממרחקים, ע"כ. (וראה דעת
משה, פר' שלח) ונתפעלו מאד שידע

לומר תורה כזאת, ואח"כ כשהגיעו
ללובלין, קיבלו הרבי מלובלין בשמחה
ונתן לו סמיכה.

סעודה שלישית פרשת בהעלותך תשפ"א לפ"ק

בגדר מקום, והמקטרג אין לו כאן אחיזה. ולכן הביאו את הפרשה הזו כאן בין הפורעניות עכד"ק.

ואכן בגמ' שבת (קטז, א) לאחר שדן אם פרשה זו של ויהי בנסוע מקומה כאן בפר נשא, או שצריך להיות בפר' הדגלים, מביא **שעתידה פרשה זו לחזור למקומה וכו'** ועיי"ש ברש"י שכתב: לעתיד, שיהו כל הפורעניות בטלין, ולא ידאגו לפורענות, ויצר הרע בטל, ע"כ. הרי לנו שיש לפרשה זו כח גדול, להפסיק הפורעניות בכל הדורות, ורק לאחר שלא יהא יצה"ר יוכלו להחזירו למקומו.

ובקדושת לוי מביא מדברי הזוה"ק כי הנו"ן מורה על יראה ולכך הוא כפוף וכו', אבל בשעת נסיון צריך לגלות היראה לכל, בכדי שעל ידי זה יראו הנצוצות גם כן את ה'. וזהו הרמז בנו"ן הפוכה, שמורה שהיראה הופך פניו, ומשפיעה לחוץ לגלות היראה. הרי לנו שפרשה זו משפיע יראה בעת נסיון.

ובמאור עינים (פרשת וירא) מביא **מהבעש"ט** דכשאדם רוצה לעבור עבירה ח"ו ומתחבא בחדרי חדרים

ויהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויבך וינסו משנאיך מפניך ובנוחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל. והפירוש, שלפני שהתחיל מסע במדבר, ביקש משה רבינו בתפילתו שהאויבים יסתלקו וכו' וברש"י עשה לו סימניות וכו' לומר שאין זה מקומו, כדי להפסיק בין פורענות לפורענות ע"כ. פי' שיש לפני ויהי בנסוע, הפרשה של ויסעו מלפני ה' וגו', ואח"כ הפרשה של המתאוננים, על כן בתחילה וסוף הפרשה של ויהי בנסוע יש נ' הפוכה, כדי להפריד בין שני הפורענויות.

והנה כ"ק **אזמו"ר** זצללה"ה מביא דברי הזוה"ק המובא במחזור קודם התקיעות, כיון שמלך במשפט יעמיד ארץ, שומע גם למקטרגים, על אף שהקב"ה אוהב את בניו עיי"ש, והנה המקטרגים יכולים להיכנס בכל מקום, ואפילו אל תוך כח התורה, אבל בפרשה זו אין להם שליטה, שהרי נאמר **קומה ה' ויפצו אויבך וינסו משנאיך מפניך**, לכן אין להרע שום אחיזה בפרשה זו, וזהו הפירוש ברש"י, אין זו מקומו, כלומר שאין זה

נשפע עליו מדת יראה ומרגיש בדמיונו כאלו רואין אותו, והטעם שנופלת עליו יראה זו הוא כדי לעורר אותו שיפרד מן הקליפות ולא יעשנה. ובוזה מבאר את דברי הגמ' (ברכות כח, ב) כשר' יוחנן בן זכאי בירך את תלמידיו לפני פטירתו, אמר להם יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם אמרו לו תלמידיו עד כאן אמר להם ולואי תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם, שזה ההרגשה שלא יראנו אדם, הוא היראה הנשפע עליו, אלא שנמצא בתוך הסתר.

ואולי אפשר לבאר מה שנאמר (ישעיה כט, טו) והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי רואנו ומי ידענו וגו', מי בגימטרי נ', לרמז על נו"ן ההפוכה המשפיעה יראה בעת נסיון. (ושני פעמים מ"י שיש שני נו"ן הפוכות).

ובעבודת ישראל עה"פ והי בנוסע הארון, הארון רומז לתלמיד חכם על שם התורה שנמצא בו, וכמ"ש במדרש (בהעלותך טו, יב) עה"פ ה' צדיק יבחן, שאין הקב"ה מעלה את האדם לשררה עד שבוחן ובודק אותו וכו', ולאחר שמנסהו בכמה נסיונות אם מתחזק

ועומד על משמרתו אז יעלה למעלה גדולה ונפלאה. והנה בשעת הנסיון הוא כמו העולה בסולם, אשר בשעה שצריך לעלות על המדריגה הגבוהה, עוקר רגל אחד ממדריגה שתחתיו ונשאר עומד ברגלו האחת על הסולם ורגלו השני באויר, ואז צריך האדם שמירה גדולה שלא יפול ח"ו.

וכן הענין הזה בעבודת ה' בשעת הנסיון, אף על גב שיעלה אחר כך יותר גבוהה, מכל מקום בשעת הנסיון נשאר כמו עומד על רגל אחת ואז צריך שמירה גדולה וחיזוק, וזהו ויאמר משה וגו', שהתפלל על הצדיקים בכל הדורות, קומה ה', והיה בעזרתם, שלא יפלו ח"ו, ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך, כלומר שלא יהיה אז אחיזה לחיצונים בהם, עכד"ק. חזינן דשורש פסוקים אלו הוא כח לעמוד בנסיונות, הבאים לרומם את האדם.

אך אסור לבקש נסיונות כדי להתרומם. וכמ"ש במתאוננים, והאספסוף אשר בקרבנו התאוה תאוה וגו' ויאמרו מי יאכלנו בשר, והק' במדרש (טו, כד) מה היה טענתם, הלוא כל מה שבקשו

נעשה להם ה'מן' לתוך פיהם וכו' וכן
היה להם בהמות לרוב עיי"ש.

והרה"ק מראדזמין זי"ע, בספרו ביכורי
אבי"ב מבאר, דהמן הי' מקדש אותם
שלא הי' להם שום שייכות לתאוות
עוה"ז, והם רצו שיהא להם מלחמה עם
היצר ולכובשו ובה לעשות נחת
להשי"ת, אך עתה שאין להם תאוה
כלל, אין להם עבודה. אך האמת היא
שזה עבירה לבקש נסיונות, שכן צריך

לחשוש שמא יתגבר עליו היצר הרע
לחטוא וח"ו יצער להשי"ת כביכול,
וצריך לחשוש אדם על כבוד שמים
שלא יהא שום צד ספק שיחטא אפילו
על צד רחוק אחד מאלף, וזהו גופא
כבוד שמים ונחת רוח להשי"ת.

יעזור ה' יתברך שנזכה בזכות פרשה זו
של ויהי בנסוע, ליראה את ה' ולהינצל
מנסיונות, ולתשובה שלימה וגאולה
שלימה בב"א.

ליל ש"ק פרשת במדבר – ערב שבועות – תשפ"ב לפ"ק

בארא פארק

דבר ה' בכל דבר, וזהו שנאמר בפרשה שאו את ראש וגו', כי ענין נשיאות ראש הוא לדעת כי השי"ת בורא ומנהיג את כל הברואים, והנה האותיות מעל תיבת רא"ש הוא אותיות שב"ת, כי כשהאדם מתבונן בבריאה, ורואה שהכל בידי שמים, זהו בחינת שבת.

הרה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא אמר שמקבל התעוררות מיוחדת מן הפסוק 'שאו מרום עיניכם, וראו מי ברא אלה', כי כדי שיוכל האדם לראות את הבריאה בדרך נכונה צריך להתרומם, כי העולם הוא מלא גשמיות, צריך לשאת עיניו למעלה, ולהתבונן בפנימיות הבריאה, כדי שיראה את

*

וזהו ענין הדגלים במלאכים, כי המלאך אף כשבא לעוה"ז מלובש בגוף הנראה לעיני בשר, ברגע אחד נמשך לשרשו, וכמו שכתוב במלאך שנראה למנוח (שופטים י"ג) 'ויעל מלאך ה' בלהב המזבח'. וזהו ענין הדגלים שנתאוו ישראל, שאף בהיותם טרודים ושקועים בטרדת עוה"ז, ויהיו במצב של 'תעיתי כשה אובד', מכל מקום יהא בכוחם להמשך ברגע אחד ולדלג שור אל שורשם שהיא הקב"ה, בבחינת דילוג וקפיצה, ולא דרגא בתר דרגא. שדגל הוא גם מלשון דילוג כדברי המדרש ודגלו עלי אהבה ודילוגו עלי אהבה.

במדרש (במדבר ב, ג) הביאני אל בית היין, בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים וכו' וכולם היו עשויים דגלים דגלים וכו' כיון שראו אותם ישראל התאוו לדגלים כמותן אמר להם הקב"ה חייכם שאני ממלא משאלותיכם, וכבר תמהו בספה"ק מהו ענין הדגלים, והנה בשם משמואל (שנת תרע"ד) מפרש, שענין הדגל הוא, כמו כשאחד תועה מן המחנה והוא מחפש אנה הדרך לבוא למחנהו, אזי אם יש למחנהו דגל שהוא נשקף למרחוק, הרי זה סימן טוב עבורו למצוא את הדרך למחנהו בנקל.

רעותך נעביד לך, בכל אתרותא), וישראל
אומרים מה תחזו בשולמית, מה גדולה
אתם נותנים לנו וכו' שמא יכולים אתם
לעשות לנו כגדולה שעשה לנו
האלקים במדבר דגל מחנה יהודה וכו'.
וצריך ביאור מהו התשובה בזה.

אך אצל האומות אם יש להם איזה
גדולה הרי זה מכניסם להבלי עוה"ז
ומשכיח מהם את התכלית, וזהו שבני
ישראל עונים להם, אין אנו זקוקים לכל
זאת, כי רצונינו שיהא ליבנו תמיד
לשמים, כדוגמת המלאכים שיש להם
דגל, וזוכרים תמיד את שורשם,
ודבוקים למקור חיותם (ראה שם,
תרע"ג).

אז קדושה בלבבות דישראל, וכשלוש
בגדי שבת, הרי הוא מכבד בזה קדושת
השבת שבקרבו.

ומביא דבר נפלא מ'רות' (פרק ג') דכתיב
וסכת ושממת שמלותיך ודרשו חז"ל
(שבת קיג ב) אמר רבי אלעזר אלו בגדים
של שבת, ומהיכן דייקו שהם בגדי
שבת, אלא שמלותיך משמע
שמיוחדים אליה, וסתם בגדים אין להם

ועל זה ענה להם הקב"ה 'חייכם שאני
ממלא משאלותיכם'. וכדמצינו בזה"ק
(ח"א קכ"ט). ואברהם זקן וכדין בא
בימים וכו', שהלך בכל יום מדרגא
לדרגא, עד שהגיע לדרגתו הגבוהה,
אך בעל תשובה 'בשעתא חדא, ביומא
חדא, ברגעא חדא', מתקרבין להקב"ה
וכו'.

ובזה גם יש לפרש דברי המדרש (ב, ד)
אומרים להם האומות שובי שובי
השולמית, הדבקו לנו, בואו אצלנו
ואנו עושין אתכם שלטונים הגמונים
דוכסין אפרכין אסטרטליטין, שובי
שובי ונחזה בך וכו', (וכמו שנאמר
ב'אקדמות', שאומות העולם אומרים לבני
ישראל, יקרא ויאה את אין תערכי למרותא,

*

וכבדתו מעשות דרכיך. 'וכבדתו' שלא
יהא מלבושך של שבת כמלבושך של
חול, (שבת קיג, א) ובפרי צדיק (קדושת
שבת ה') הקשה דלכאורה מה שהבגדים
נקראים 'מכבדותא' היינו שהם
מכבדים לאדם הלבושם. ואם כן מה
כבוד הוא לשבת מה שהאדם מכבד את
עצמו בבגדים יפים. ומבאר, כי בשבת
זוכים להנשמה יתירה, שהשי"ת מכניס

אחד יש השגה אחרת, ולכן כשבאתה אל בועז, לבנות ממנו שלשלת של מלכים, באתה עם בגדי שבת, שבזה יוכל להכיר בחוש הריח הרוחני שיש לירא ה', את שורש הקדושה אשר בקירבה, (כדמצינו אצל יצחק וירח את ריח בגדיו וגו'). שראוי לצאת ממנה מלכי בית דוד.

*

מדה האחרונה, יוכל לתקן ולהעלות את כל ימי הספירה, כפי שאמרו הצדיקים הקדמונים, כי כאשר ירים איש את קצה המטה יתרומם כל המטה, ובפרט ששבת זו חל בימי הספירה של מדת 'מלכות'. ובמיוחד ליל שבת קודש שגם הוא בחינת מלכות, לכן אפשר לזכות עתה ביותר, לטהר כל מידותיו כהכנה לקבלת התורה.

ומובא עצה נפלאה מהרבי מלובלין זי"ע איך לתקן מדת מלכות, כי העשר ספירות הרי מחולקים לג' שכל, רגש ועשייה בפועל, ו'עשייה' זה מדת מלכות, כמלך המצווה שאין עליו עוררין. ולכן סדר תהלוכות האדם הוא

שייכות לעצם האדם, כי הוא דבר חיצוני, ומחר יוכל ללבשם אדם אחר, אבל בגדי שבת, שכאמור היא מה שלובש לכבוד הקדושת שבת שבקרבו, זה וודאי יש שייכות דוקא להאדם הלוּבשו, כי לכל אחד יש קדושת שבת בקרבו בדרגא אחרת, וכדברי הזוה"ק 'נודע בשערים בעלה', כל אחד לפי מה שמשער בליבו, שלכל

היום הוא ספירת 'מלכות שבמלכות', ידועים דברי העבודת ישראל (ב' דפסח) עה"פ עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, דאף מי שלא עשה תשובה, ולא התעורר בתחילת ימי ספירת העומר, אל יאמר שאין לי עוד תקוה, אלא עד ממחרת השבת השביעית 'תספרו', דאפילו אם נשאר רק יום אחד מהספירה 'תספרו', כלומר, שיכול להאיר ביום זה כל החמשים יום על ידי תשובה.

וכמו שכתב בישמח ישראל (כמדבר ג') שיראת ה' הוא מדת מלכות, דהיינו שמקבל על עצמו עול מלכות שמים, וממליך את הקב"ה על כל איבריו ותנועותיו, וכיון שמדת 'מלכות' היא

שמתחילה בא אצלו מחשבה טובה, ואח"כ מגיע לידי אהבה ויראה, ואחר שהמח והלב מוכנים, מגיע לידי מעשה המצוה בפועל. וכידוע שזה לעומת זה עשה האלוקים, ובקליפה יש גם כן מדת מלכות, שאחר שנכנס לאדם רח"ל מחשבות והרגשים לא טובים, היצר מצווה לשמוע בקולו מיד ללא עוררין, לשמוע או לראות או לעשות דבר הרע בעיני ה', וזהו מלכות

דקליפה, שאינו מסכים שיערערו עליו, אלא כופה לקיים דבריו מיד. ואז אם האדם אינו עושה את ציווי היצר במהירות, אלא עושה מריבה עם היצר, אפילו רק משהו, כגון שדוחה אותו לרגע אחד, הרי בזה זכה לשבור כח המלכות דקליפה, כי שוב אין זה מדת מלכות, ובזה מתקן מדת המלכות שבקדושה, ובדרך זה יכנס לשערי הקדושה (רמתים צופים סי' א' אות קד).

נעילת החג שבועות תשפ"ב לפ"ק

בארא פארק

והללו וכו', ולכאורה מה התשובה על כך, אלא עצם קדושת ישראל הוא גבוה מעל גבוה, ואין שם פגם וחטא מגיע לשם כלל, וכל הטענה שייך רק לגבי הגוף, אך הקב"ה הביט על בני ישראל בשורשם, שהם בני בכורי ישראל ולכן כולו קודש.

וכבר הבאנו מדברי בעל התניא, ש'תורה מתשת' היינו את הגוף המסתיר את הקדושה ועל ידי לימוד התורה יוכל לגלות אצלו את החלק אלו-ה ממעל.

בגמ' שבת (פח, ב) כשעלה משה למרום שאלו מלאכי השרת, רבונו של עולם מה לילוד אשה בינינו וכו' אמר הקב"ה למשה, אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה וכו'. וביאר בזה כ"ק אזמור' זצלה"ה ד'ישראל הם אלוהה ממעל, וזה מה שאמר הקב"ה למשה, אחוז בכסא כבודי דהיינו שיאחוז בשורשו שהוא חלק אלו-ה ממעל, וגבוה יותר מן המלאכים.

ובזה גם יובן התשובה על טענת המלאכים בעת יציאת מצרים, הללו

*

לראות שמה שלמד יחזור עליו עד שיהא בידו.

אמר רבא, אמר רב סחורה אמר רב הונא מאי דכתיב הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט ואם לאו קובץ על יד ירבה אמר רבא ידעי רבנן להא מלתא ועברי עלה, נהיינו שידועים את החשיבות של חזרה, בכל זאת מזלזלים בזה אמר רב נחמן בר יצחק,

בענין לימוד התורה מצינו בגמ' עירובין (דף נד, ב), ששם ישנם הרבה מאמרים בענין לימוד התורה, ומביא את הפסוק (משלי יב, כז) לא יחרך רמיה צידו וגו', בפשטות הכוונה, שהרמאי לא יצליח בתרמיתו, אך רב ששת מפרש, צייד הרמאי יחרוך, כי אתא רב דימי אמר משל לצייד שצד צפרים, אם ראשון ראשון משבר כנפיו משתמר ואם לאו אין משתמר. כלומר, שצריך

אנא עבדתה ואיקיים בידאי. [שלא נתן לרצון ללמוד הרבה להתגבר עליו, אלא חזר על תלמודו עד שקלט אותו היטב, על כן הצליח לימודו].

בבית אהרן בתחילתו מביא הנהגות מהרה"ק ר' אשר מסטאלין זי"ע ושם אות י"א כתב, יבחון בשכלו הדק היטב כל מה שלומד, ולא ילך מענין לענין עד אשר יבין הדבר על בוריו, וישנה וישלש או ד' פעמים שיהי' שגורה בפיו וכו' ומעט בכונה יועיל לו, הן לחידוד השכל, הן לזכירה, הן ליראת ה'.

בעמוד א' יש עוד מאמר חז"ל, נאמר 'שמחה לאיש במענה פיו, ודבר בעתו מה טוב' אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו, וברש"י אימתי אדם

שמח בתלמודו בזמן שיש לו מענה, כששואלין ממנו דבר הלכה, לשון אחר אימתי שמחה לאיש במענה פיו, **בזמן שדבר בעתו מה טוב, וברש"י שיודע לדרוש הלכות חג בחג.**

הנה זכינו ב"ה שמאז חג השבועות שעברה עד היום, נתרבה כאן הרבה תורה בין בריבוי ה'כוללים' וכן ריבוי ב'שיעורים', ועתה נתחזקו האברכים להוסיף עוד נדבך, **להקהיל קהילות ללמוד הלכות חג בחג, אשר כפי שראינו בגמרא, הוא מסוגלת ביותר לשמחת התורה, יה"ר שיצליח ונזכה כולנו ללמוד תורה בשמחה וברצון ונזכה לגאולה במהרה אמן.**